

zaokroženo celoto, da je slika jasna, pregledna in umljiva tudi neizobražencu. Želimo vztrajnemu narodnemu delavcu, da doseže s tem delcem enake uspehe, kakor jih je s svojo „Kratko zgodovino slovenskega naroda“, ki roma ravnokar v drugem natisu med ljudstvo. J. Š.

Anton Kosi, Šola in narodnost. Izdal in založil pisatelj (A. Kosi, nadučitelj v Središču). Natisnila Učiteljska tiskarna v Ljubljani, 1912. 8°. 40 str. Cena 45 v.

Knjižica je v prvi vrsti namenjena učiteljstvu ter se bavi z aktualnim vprašanjem, kako je vzgajati šolsko mladino, da bo ljubila svoj narod, svoj materni jezik, povsod in vselej, naj jo zanese usoda kamorkoli; zakaj materinščina je temelj vsemu narodnemu življenju, vsej omiki. Ljudska šola naj pospešuje na vso moč naravni razvoj maternega jezika, z njegovo gojitvijo se na najnaravnejši način vzbudi in okreпча v otroških srcih narodno čustvo, narodno zavest (13). Učitelj naj pri zemljepisnem pouku mladino navdušuje za krasoto slovenske domovine; čitanke mu nudijo dovolj zgodovinske snovi, iz katere lahko izvaja nauke za zbujanje narodnega čuta v otrocih. Enako je gojitev petja v ozki zvezi s poukom v materinščini in z njegovim vplivom na kakovost značaja. Velike važnosti so šolarske knjižnice, ki store v vzgojnem in poučnem oziru več nego podvojen napor učiteljev v šoli. Za duševno blaginjo ljudstva vnet učitelj naj deluje tudi izven šole po devizi: Iz naroda za narod! Pisatelj je mnenja, da za učiteljstvo, kakršne so razmere sedaj na Slovenskem, ni prostora v organizaciji nobene politične stranke (31). Pri tem navdušenju za politično nadstrankarstvo je g. Kosi prezrl veči del naše duhovščine, ki se ne boji, da s svojim strastnim političnim delovanjem izgubi pri ljudstvu ugled in veljavo, in ki prisili večkrat tudi učitelja, da stopi neprosto voljno v nevarno politično areno. Sicer pa želimo, da najde pisatelj za svoje lepe načrte, ki jih razvija v devetem poglavju, med svojimi tovariši mnogo sodelavcev. O. R.

Robert F. Arnold, Das moderne Drama. Zweite verbesserte, teilweise neu bearbeitete Auflage. Strassburg, Verlag von Karl J. Trübner 1912. 8°. XV + 388 str. Broš. 6 M, vez. 7 M.

Pred štirimi leti je napisal R. F. Arnold, profesor za novejšo nemško književnost na dunajskem vseučilišču, na podlagi svojih predavanj knjigo o moderni dramatiki. To je bil prvi poskus, pokazati osebe sodobne literature v historični kavalni zvezi in razložiti razvoj moderne, predvsem nemške drame, iz njenih narodnih in mednarodnih pogojev, kar ni bila lahka naloga. Knjiga je odpomogla občutni potrebi, kakor kaže njena druga izdaja, ki je neizpremenjen ponatisk prve; popolnoma predelana je edino bibliografija, za katero mu je dr. I. Prijatelj prispeval podatke o dramih pri Slovanih.

Pečat postanka je knjigi ostal: razdeljena je na 12 predavanj. V prvem nam kaže gledišče kot socialno tvorbo, ki je odvisna od gospodarskih razmer in splošnega kulturnega stanja; dandanes gledišče ni več edini ventil javnega mnenja kakor za časa absolutizma, ima tudi hude konkurente: cirkus, varieté, kinematograf. Glediška kalamiteta je torej splošna prikazen in ne občutimo je edino le Slovenci. — Sledeča predavanja nam kažejo kratek pregled nemške drame v 19. stoletju do 1885, romantiko in „mladonemško“ dramatiko, tri izolirance „srebrne dobe“ (1840—1860): Hebbela, Ludwiga in Wagnerja, najgloblji padeč nemške literature po lavorikah Prusije na bojnem polju in plitvost, ki je gospodovala od 1870—1885. Vladali so premagani Francozi s svojimi „nrvstvenimi igrami“: Dumas, Augier, Sardou, Teuillet in dr. — Peto predavanje skuša podati temelje moderne drame, kakor bazi- rajo na splošni kulturi sedanjosti. Temeljito obvlada avtor to obsežno polje ter ga